

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 32/12
23.05.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Љ. П., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 307/12 од 17.04.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5672/11 од 25.01.2012. године, у седници већа одржаној 23.05.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 307/12 од 17.04.2012. године као делимично основан и ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 5672/11 од 25.01.2012. године, тако што Врховни касациони суд, узимајући као правилно утврђене казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ и казну затвора у трајању од 2 месеца за кривично дело лажно представљање из члана 329. став 1. КЗ, и окр. Љ.П. ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 1-једне године и 7- седам месеци, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП ОДБИЈА као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Бору К 89/10 од 23.05.2011. године окр.Љ.П. оглашен је кривим због кривичног дела лажно представљање из члана 329. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 2 месеца, три кривична дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, за која дела су му утврђене казне затвора у трајању од по 1 године и кривичног дела ситна крађа, утаја и превара из члана 210. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Бору и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 5672/11 од 25.01.2012. године, уважањем жалбе браниоца окривљеног преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, тако што је радње окр.Љ.П. описане у тачкама 2, 3, 4 и 5 изреке првостепене пресуде правно квалификовао као продужено кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је утврдио казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 2 месеца за кривично дело лажно представљање из члана 329. став 1. КЗ, па је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 10 месеци, док је жалба Основног јавног тужиоца у Бору одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5672/11 од 25.01.2012. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 307/12 од 17.04.2012. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП и члана 369. тачка 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости уважи и утврди да је формирањем конструкције продуженог кривичног дела за кривична дела описана под тачкама 2, 3, 4 и 5 изреке првостепене пресуде повређен закон у корист окривљеног те да је изрицањем јединствене казне затвора у трајању од 1 године и 10 месеци повређен кривични закон на штету окривљеног и да у овом делу преиначи другостепену пресуду изрицањем казне у оквиру законских ограничења из члана 60. став 2. тачка 2. КЗ.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа, у присуству окр. Љ.П. и у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и браниоца, адв.З. П., на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

Према наводима захтева другостепени суд је повредио кривични закон у корист окривљеног – члан 369. тачка 3. ЗКП, када је радње окривљеног описане у тачкама 2, 3, 4 и 5 изреке првостепене пресуде квалификовао као продужено кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ, с обзиром на то да је кривично дело описано под тачком 3 извршено у септембру 2007. године, а остала три дела у периоду од 27.10. до 13.11.2008. године, па између тих дела не постоји временска повезаност, а осим тога нема ни истоветности оштећеног. Стога, према захтеву, кривично дело описано под тачком 3 изреке првостепене пресуде није могло ући у састав продуженог кривичног дела.

По налажењу Врховног касационог суда, другостепеном пресудом није учињена наведена повреда кривичног закона, јер је другостепени суд радње окр.Љ.П. описане у тачкама 2, 3, 4 и 5 изреке првостепене пресуде правилно квалификовао као продужено кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ. Питање временског континуитета радњи које су ушле у састав продуженог кривичног дела је фактичко питање које је другостепени суд утврдио узимајући у обзир време када је окривљени предузео радње (30.09.2007., 27.10.2008., 03.11.2008. и 13.11.2008.). Временска повезаност свих радњи окривљеног заснива се на његовом целокупно испољеном понашању у наведеном временском периоду (према извештају из казнене евиденције, током 2006, 2007. и 2008. године осуђиван је за иста и истоврсна кривична дела) јер се предметне радње, у континуитету, не само надовезују на већ остварене, већ се и проширују на нове радње. Стога и по оцени овог суда између свих радњи окривљеног у овом конкретном случају постоји јединствени временски континуитет који чини једну целину.

Радње описане у тачкама 2, 3, 4 и 5 изреке првостепене пресуде, дакле, окр.Љ.П. предузео је у временском континуитету и то коришћењем исте ситуације и са јединственим умишљајем, како је то наведено у разлозима другостепене пресуде. Како продужено кривично дело чини више истих или истоврсних дела учињених у временској повезаности од стране истог учиниоца која представљају целину због постојања најмање две од околности наведених у члану 61. КЗ, а другостепени суд је у разлозима пресуде навео две факултативне околности (коришћење исте ситуације, јединство умишљаја) то је околност наведена у захтеву да не постоји истоветност оштећеног, без утицаја на постојање продуженог кривичног дела. Стога се неосновано у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП.

Другостепени суд је, међутим, приликом одмеравања јединствене казне прекорачио овлашћење које има по закону и тиме учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП, на коју повреду основано јавни тужилац указује у поднетом захтеву.

Наиме, другостепени суд је окр.Љ.П. за продужено кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ утврдио казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, док је за кривично дело лажног представљања из члана 329. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од два месеца, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и десет месеци.

Одредбом члана 60. став 2. тачка 2. ЗКП прописано је да ће суд, када за кривична дела у стицају утврди казне затвора, изрећи јединствену казну тако што ће повисити најтежу утврђену казну, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни. У конкретном случају збир утврђених казни износи 1 годину и 8 месец, па је изречена јединствена казна морала бити испод 1

године и 8 месеци. Другостепени суд, не само да је јединственом казном достигао збир утврђених казни, већ је изрекао казну затвора два месеца преко збирне казне затвора и на тај начин повредио кривични закон на штету окривљеног – члан 369. тачка 4. ЗКП.

Отклањајући учињену повреду закона, Врховни касациони суд је, уважавањем захтева за заштиту законитости у овом делу, преиначио другостепену пресуду у погледу одлуке о казни па је,

узимајући као правилно утврђене казне и то казну затвора у трајању од једне године и шест месеци за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ и казну затвора у трајању од два месеца за кривично дело лажно представљање из члана 329. став 1. КЗ, осудио окр.Љ.П. на јединствену казну затвора у трајању од једне године и седам месеци.

Из изнетих разлога, на основу члана 424. и 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Невенка Важић,с.р.